

Grong kommune

Jord, skog og miljø

Det kongelige klima og miljødepartement
Postboks 8013 Dep.

0030 OSLO

Vår ref:
19/8370-5-GE

L.nr.
10176/20

Arkiv:
K01 &13

Deres ref:

Dato:
05.03.2020

MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING AV FORSLAG TIL ENDRINGER I MOTORFERDSELLOVEN OG FORSKRIFT FOR BRUK AV MOTORKJØRETØY I UTMAR

Grong formannskap har i møte den 27.02.2020 behandlet sak 8/20 og fattet slikt vedtak:

Grong formanskaps vedtak:

Enstemmig vedtatt som kommunedirektøren sitt forslag til vedtak:

Grong kommune avgir følgende uttalelse til forslag om endringer i motorferdsellov/forskrift:

Til lovens § 6:

Forslag om å tillate bruk av el-motor på vann under 2 km² støttes. Krav om kommunal dispensasjon/enkeltaksbehandling frarådes. Dette påfører alle parter unødvendig, omstendelig og tidkrevende ressursbruk. Bestemmelser om bruk av el-motor på innsjøer mindre enn 2 km² bør sidestilles med bruk av el-sykkel i utmark, jf. forskriftens § 2a. Slik bestemmelse tas inn i lovens § 4, siste ledd, som da blir slik:

«Ferdseil med motorfartøyer er tillatt på innsjøer som er 2 km² eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 km² dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag. *Bruk av el-motor med begrenset effekt er likevel tillatt i alle vann og vassdrag.* Kommunen kan likevel bestemme at ferdsel som nevnt helt eller delvis ikke skal være tillatt».

Til forskriftens § 6:

Forslaget om å overføre myndighet til å behandle dispensasjonssaker fra kommunestyre til kommunen støttes.

Til forskriftens § 3 der Departementet ber om innspill på hvorvidt det er behov for å beholde denne myndigheten hos kommunestyret:

Eventuelle kommunale bestemmelser om kjøring etter forskriftens § 3 er overordnede bestemmelser som bør forankres politisk. En endring fra «kommunestyret» til «kommunen» vil fortsatt gi mulighet til dette, men samtidig gi kommunestyret mulighet til å delegere ut i fra en vurdering av lokal hensiktsmessighet. Kommunen anbefaler derav en slik endring som Departementet vurderer.

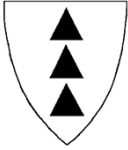
Grong kommune anmoder om at uttalelsen blir registrert på saken til tross for liten overskridelse av høringsfristen 4. mars 2020.

Med hilsen

Gunnar Eliassen
rådgiver skog

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen underskrift

Vedlegg: Samlet saksframstilling.

Klageinstans**Grong kommune**

Melding om rett til å klage over forvaltningsvedtak

(Forvaltningsloven § 27 tredje ledd)

Mottaker (navn og adresse)	Dato	Klageretten gjelder
Det kongelige klima og miljødepartement Postboks 8013 Dep. 0030 OSLO	05.03.2020	Vedtak fattet av Grong formannskap Sak nr: 8/20 MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING AV FORSLAG TIL ENDRINGER I MOTORFERDSELLOVEN OG FORSKRIFT FOR BRUK AV MOTORKJØRETØYTUTMAR

Denne meldingen gir viktige opplysninger hvis De ønsker å klage over vedtak De har fått underretning om.

Klagerett De har rett til å klage over vedtaket.

Hvem kan De klage til De kan klage til klageinstansen, men klagen skal først sendes til avsender av denne meldingen. Hvis ikke dette organet endrer sitt vedtak som følge av klagen, vil den bli sendt videre til klageinstansen for avgjørelse.

Frist til å klage Klagefristen er *3 uker* fra den dag dette brevet kom fram. Det er tilstrekkelig at klagen er postlagt innen fristen løper ut. Dersom De klager så sent at det kan være uklart for oss om De har klaget i rett tid, bes De oppgi når denne meldingen kom fram. Dersom klagen blir sendt for sent, er det adgang til å se bort fra den. Om De har særlig grunn til det, kan De likevel søke om å få forlenget klagefristen. De bør da i tilfelle nevne grunnen til forsinkelsen.

Rett til å kreve begrunnelse Dersom De ikke allerede har fått begrunnelse for vedtaket, kan De sette fram krav om å få det. Slikt krav må settes fram i løpet av klagefristen. Klagefristen blir i så fall avbrutt, og ny frist begynner å løpe fra det tidspunkt De mottar begrunnelsen.

Klagens innhold Klagen skal nevne det vedtak det klages over, og den eller de endringer som ønskes. De bør også nevne Deres begrunnelse for å klage og eventuelle andre opplysninger som kan ha betydning for vurderingen av klagen. Klagen må undertegnes.

Utsetting av vedtak Selv om De har klagerett, kan vedtaket vanligvis gjennomføres straks. De har imidlertid adgang til å søke om å få utsatt iverksettingen av vedtaket inntil klagefristen er ute eller klagen er avgjort.

Rett til å se sakens dokumenter og til å kreve veiledning Med visse begrensninger har De rett til å se dokumentene i saken. De må i tilfelle vende Dem til det forvaltningsorgan som har sendt denne meldingen. Der kan De også få nærmere veiledning om adgangen til å klage, om framgangsmåten ved klage og om reglene for saksbehandlingen ellers.

Kostnader ved klagesaken De kan søke om å få dekket utgifter til nødvendig advokatbistand etter reglene om fritt rettsråd. Her gjelder imidlertid normalt visse inntekts- og formuegrenser. Fylkesmannens kontor eller vedkommende advokat kan gi nærmere veiledning. Det er også adgang til å kreve dekning for vesentlige kostnader i forbindelse med klagesaken, f.eks. til advokatbistand. Men normalt er det et vilkår at det organ som har truffet det første vedtaket, har gjort en feil slik at det blir endret. Klageinstansen vil om nødvendig orientere Dem om retten til å kreve slik dekning for sakskostnader.

Klage til Sivilombuds- mannen	Stortingets ombudsmann for forvaltning (Sivilombudsmannen) har ikke adgang til å behandle saker som er avgjort av Kongen i statsråd. Dersom De får Deres klage avgjort i statsråd fordi Kongen er klageinstans, kan De derfor ikke senere bringe saken inn for Sivilombudsmannen.
--	---

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Grong formannskap	27.02.2020	8/20

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRINGER I MOTORFERDSELLOVEN OG FORSKRIFT FOR BRUK AV MOTORKJØRETØY I UTMARK OG PÅ ISLAGTE VASSDRAG

Vedlagte dokumenter:

-KMD, høringsbrev + notat

Ikke vedlagte dokumenter:

-Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag: <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1977-06-10-82>
-Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag:
<https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/1988-05-15-356>

Saksopplysninger:

Klima- og miljødepartementet sender på høring forslag til endringer i lov 10. juni 1977 nr. 100 om motorferdsel i utmark og vassdrag og i forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.

Departementet foreslår følgende endringer:

- 1: Bestemmelsen om prøveordning med catskiing slik at lettere beltekjøretøyer (snøscooter og ATV m/belter) også kan anvendes, jf. motorferdselloven § 4a.
- 2: Kommunen gis myndighet til å tillate ferdsel med båt med el-motor på vann som er mindre enn 2 kvadratkilometer (km²), jf. motorferdselloven § 6.
- 3: Endre kommunens myndighet til å gi tillatelser og dispensasjoner til motorferdsel.
- 4: Utvidelse av oppsynsmyndighetens adgang til å kontrollere og ilegge overtredelsesgebyr, jf. motorferdsellovens §§ 12 a og b.
- 5: Innføring av plikt for kommunen til å rapportere inn vedtak om snøscooterløyper til en nasjonal database, jf. forskriftens § 4a.
- 6: Presiseringer omkring avstandskravet for kjøring til egen hytte, jf. forskriftens § 5 bokstav c.
7. Om kommunens adgang til å regulere bruk av el-sykkel i utmark, jf. forskriftens § 2 a.

Med enkelte unntak er det kommunen som er avgjørelsesmyndighet i saker etter dette lovverk. Av foreslåtte endringer er det her pkt. 2, 3, 5, 6 og 7 som berører kommunen som forvaltningsmyndighet etter dette lovverk, og vurderes i det videre i denne sak.

Ev. høringsuttalelse avgis elektronisk.

Nærmere om endringene m/vurdering:

2: Bruk av motorfartøy på innsjøer under 2 kvadratkilometer er forbudt, jf. motorferdsellovens § 4, siste ledd. I lovens forstand sidestilles el-motor med forbrenningsmotor.

Kommunen har i dag en generell adgang til å gi enkelttillatelser etter motorferdselloven § 6 til bruk av motorfartøy eller luftfartøy dersom det foreligger «særlige grunner». Slike enkelttillatelser skal være knyttet til nødvendig behov/nytteformål. «Særlige grunner» omfatter ikke båtferdsel til fiske eller fritidsbruk.

Lovens dispensasjonshjemmel i § 6 foreslås endret slik at kommunen etter søknad kan gi tillatelse til ferdsel med båter med el-motor med begrenset effekt/hastighet. Kommunen skal vurdere om en søknad er forsvarlig ut fra hensynet til vannet som levested for viltarter og fugler, og legge særskilt vekt på hensynet til hekkeområder. Disse føringer er gjort for å redusere eventuelle ulemper for naturmangfold og for friluftsliv.

Det er ingen innsjøer i Grong som er større enn 2 km², og således tillater bruk av motor etter gjeldende regelverk. Største innsjø er Møkkelvatnet, stort ca. 1,6 km². Ut over dette fins i Grong 30-50 mindre vann og tjern som vurderes som fiskelige. En stor andel av disse vannene ligger langt fra vei. Bruk av båt/el-motor vil i de fleste tilfeller være avhengig av veiadkomst, jf. både båt og motor/batteri som må fraktes til vannet. Det er vanskelig å se for seg annen bruk av båt med el-motor til annet formål enn fritidsfiske. Det vil være en nedre grense for hvor små vann det er praktisk å bruke el-motor framfor å ro. For Grong sin del vil det således bare være et mindre antall vann som er aktuelle for bruk av el-motor. Omfanget av søknader forventes derfor for Grong kommune sin del å ikke bli veldig stort. Forslaget vil likevel omfatte økt kommunal saksbehandling samt rapportering, og vurderes som nødvendig byråkrati, og ønske om detaljovervåking av mindre vesentlige forhold. Ev. ulemper for vilt/fugler/hekkeområder/støy/friluftsliv som følge av påstått økt ferdsel vil være tilnærmet ikke-eksisterende, da bruk av båt med el-motor med begrenset effekt/hastighet i praktisk bruk kan sidestilles med bruk av robåt, som fortsatt vil være tillatt.

De fleste vann bærer preg av underutnyttelse av fiskeressursen. Dersom effekt av bruk av el-motor er økt fiske betraktes dette som en positiv effekt.

I høringsnotatet er omtalt en løsning med å gi kommunen adgang til å gi lokal forskrift som åpner for bruk av el-motor på bestemte vann uten søknad. Dette ville være enklere både for kommunen og for publikum. Med henvisning til forarbeidene til denne høring legger departementet likevel til grunn at en forskriftsløsning ikke er ønsket, og således ikke inngår som den del av forslaget til forskriftsendring.

Jeg finner likevel at en slik løsning er å foretrekke foran enkeltsaksbehandling, både i forhold til omfang av kommunal saksbehandling, men også for publikum. Ved forskrift skal da kommunen vurdere, og fastsette bestemmelser for bruk og begrensninger for det enkelte vann. Med dette unngås unødvendig omstendelig og tidkrevende saksbehandling, samtidig som miljøhensyn ivaretas på en tilfredsstillende måte.

Det er i denne vurderingen nærliggende å trekke parallell til forskriftens § 2a, hvor det fra 2017 er tillatt bruk av el-sykkel i utmark, med åpning for kommunen til å forskriftsfeste begrensninger eller forbud. Med en slik tilnærming for el-motor på mindre vann vil det bli opp til kommunen å vurdere eventuell forskriftsfestede begrensninger eller forbud.

Jeg foreslår at Grong kommune avgir uttalelse som fraråder departementets forslag, og i stedet fremmer slikt forslag, som da foreslås hjemlet i lovens § 4, siste ledd.

3: Motorferdselloven § 3 gir et generelt forbud om motorferdsel i utmark og vassdrag. Foruten en rekke angitte unntak og tilfeller, har både lov og forskrift i sine respektive § 6 en dispensasjonsbestemmelse som åpner for at kommunen kan gi dispensasjoner som ikke dekkes av unntaksbestemmelsene. Lovens dispensasjonsbestemmelse gjelder motorfartøy og luftfartøy, mens forskriftens bestemmelser gjelder motorkjøretøy. Vilkår for dispensasjoner etter § 6 er bl. a. at det skal foreligge «særlige behov» eller «særlige grunner» som ikke knytter seg til turkjøring og ikke kan løses på annen måte.

I motorferdsellovens § 6 er dispensasjonsmyndigheten lagt til «kommunen». I forskriften § 6 er myndigheten lagt til «kommunestyret eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer». Departementet foreslår å flytte myndigheten til å behandle dispensasjonssøknader etter § 6 i forskriften fra «kommunestyret» til «kommunen», som således selv avgjør hvor i organisasjonen vedtak etter § 6 treffes.

Dette åpner for at «kurante» saker kan delegeres til kommunes administrasjon, noe som vil bidra til raskere og mer smidig saksbehandling både for kommune og søker.

Det foreslås også å overføre myndighet fra «kommunestyret» til «kommunen» til å gi bestemmelser om bruk av snøscooter etter forskriftens § 3 annet ledd. § 3 angir en rekke offentlige og andre opplagte nytteformål. Aktuelle bestemmelser kan dreie seg om områder, traseer, sesonglengde, tidspunkter for kjøring, utstyr m.v. Grong kommune har pr. i dag ingen slike bestemmelser.

Jeg finner at slike bestemmelser er av overordnet karakter, og at eventuell innføring av slike fortsatt bør være politisk forankret. Kommunedirektøren bemerker at en endring fra «kommunestyret» til «kommunen» fortsatt vil gi mulighet for slik politisk forankring. I tillegg åpner en slik endring for at kommunestyret kan delegerer helt eller delvis slike føringer til andre organer ut i fra det som er hensiktsmessig. I tillegg gir en mer ensartet begrepsbruk enklere forståelse av forskriften.

5: Miljødirektoratet har opprettet en nasjonal database for snøscooterløyper; det er i dag frivillig for kommunene å rapportere inn data hit. Ingen kommune i Trøndelag har til nå registrert sine snøscooterløyper i denne basen, men jeg kan ikke se at det er noe i veien for å gjøre det, eller å ta dette inn som et påbud i forskriftens § 4a.

6: Presiseringer omkring avstandskravet for kjøring til egen hytte, jf. forskriftens § 5 bokstav c. Forslaget medfører ingen endringer for kommunens dispensasjonspraksis.

7: Om kommunens adgang til å regulere bruk av elsykkel i utmark, jf. forskriftens § 2 a, 2. ledd. Forskriftsteksten tilpasses tilsvarende bestemmelser i «markalovforskriften» (Oslomarka), medfører ingen endringer for kommunens eventuelle bruk av hjemmelen.

Kommunedirektøren sitt forslag til vedtak:

Grong kommune avgir følgende uttalelse til forslag om endringer i motorferdsellov/forskrift:

Til lovens § 6:

Forslag om å tillate bruk av el-motor på vann under 2 km² støttes. Krav om kommunal dispensasjon/enkeltaksbehandling frarådes. Dette påfører alle parter unødvendig, omstendelig og tidkrevende ressursbruk. Bestemmelser om bruk av el-motor på innsjøer mindre enn 2 km² bør sidestilles med bruk av el-sykkel i utmark, jf. forskriftens § 2a. Slik bestemmelse tas inn i lovens § 4, siste ledd, som da blir slik:

«Ferdseil med motorfartøyer er tillatt på innsjøer som er 2 km² eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 km² dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag. *Bruk av el-motor med begrenset effekt er likevel tillatt i alle vann og vassdrag.* Kommunen kan likevel bestemme at ferdsel som nevnt helt eller delvis ikke skal være tillatt».

Til forskriftens § 6:

Forslaget om å overføre myndighet til å behandle dispensasjonssaker fra kommunestyre til kommunen støttes.

Til forskriftens § 3 der Departementet ber om innspill på hvorvidt det er behov for å beholde denne myndigheten hos kommunestyret:

Eventuelle kommunale bestemmelser om kjøring etter forskriftens § 3 er overordnede bestemmelser som bør forankres politisk. En endring fra «kommunestyret» til «kommunen» vil fortsatt gi mulighet til dette, men samtidig gi kommunestyret mulighet til å delegerer ut i fra en vurdering av lokal hensiktsmessighet. Kommunen anbefaler derav en slik endring som Departementet vurderer.

Behandling/vedtak i Grong formannskap den 27.02.2020 sak 8/20

Grong formanskaps vedtak:

Enstemmig vedtatt som kommunedirektøren sitt forslag til vedtak:

Grong kommune avgir følgende uttalelse til forslag om endringer i motorferdsellov/forskrift:

Til lovens § 6:

Forslag om å tillate bruk av el-motor på vann under 2 km² støttes. Krav om kommunal dispensasjon/enkeltaksbehandling frarådes. Dette påfører alle parter unødvendig, omstendelig og tidkrevende ressursbruk. Bestemmelser om bruk av el-motor på innsjøer mindre enn 2 km² bør sidestilles med bruk av el-sykkel i utmark, jf. forskriftens § 2a. Slik bestemmelse tas inn i lovens § 4, siste ledd, som da blir slik:

«Ferdseil med motorfartøyer er tillatt på innsjøer som er 2 km² eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 km² dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag. *Bruk av el-motor med begrenset effekt er likevel tillatt i alle vann og vassdrag.* Kommunen kan likevel bestemme at ferdsel som nevnt helt eller delvis ikke skal være tillatt».

Til forskriftens § 6:

Forslaget om å overføre myndighet til å behandle dispensasjonssaker fra kommunestyre til kommunen støttes.

Til forskriftens § 3 der Departementet ber om innspill på hvorvidt det er behov for å beholde denne myndigheten hos kommunestyret:

Eventuelle kommunale bestemmelser om kjøring etter forskriftens § 3 er overordnede bestemmelser som bør forankres politisk. En endring fra «kommunestyret» til «kommunen» vil fortsatt gi mulighet til dette, men samtidig gi kommunestyret mulighet til å delegerer ut i fra en vurdering av lokal hensiktsmessighet. Kommunen anbefaler derav en slik endring som Departementet vurderer.